

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 46. Rationum momenta contra Julii II. dispensationem Romæ alleganda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæc. XVI.
A.C. 1527.

nalis. Igitur Gregorius Casalius, qui Romæ Regis Legatum pro more agebat, causæ decisionem urgere jubetur. Hic Compendium, ubi tum Volfæus Cardinalis morabatur, contendit, atque ab eo, quid hac in re ageret, mandata recepit.

§. XLVI.

Rationum momenta contra Julii II. dispensationem Romæ alleganda.

Equidem inter ceteras, quas Rex ac Volfæus allegare potuissent, validissima fuisset ratio ex eo petita, quod legis Ecclesiasticæ solutio a Julio II. impetrata legibus adversa, proin nulla esset; ast ambo verebantur, ne causâ caderent, ac Romanæ Curix indignationem incurrerent, si Romanorum Pontificum auctoritatem in dubium vocare viderentur. Ergo Juris Pontificii ac Theologiæ Doctoribus dabatur negotium, ut saltem ipsi ex Pontificis Constitutione quædam eruerent, ex quibus præfata dispensatio nulla credi, eaque de causâ hoc negotium efficaci conatu urgeri posset, simulque ostendi, quod hæc Bulla nonnisi quibusdam doloso silentio occultatis, aliis falso expositis fuisset obtenta, proin omnino revocanda

Sæcul. XVI.
A.C. 1527.

da esset. Percipiamus eorum rationes, quibus ipsam dispensationem nullam esse evincere nitebantur. Igitur sequentia allegabant illi. I. In præfata Constitutione exponitur, quod Henricus Princeps, ut Catharinam matrimonio sibi jungere valeret, a summo Pontifice dispensationem concedi postulaverit, id autem falsum esse ajebant, eo quod Henricus tum nonnisi duodecim annos natus nondum ea ingenii maturitate poleret, quæ ejusmodi petitionem præcedere deberet. II. Hujus impedimenti solutio per Henricum a Papa fuit petita, eo fine, *ut vinculum pacis & amicitiae inter Ferdinandum & Isabellam Hispaniæ Reges diutius permaneret.* Hanc vero rationem manifeste falsam fuisse contendebant Doctores, eo quod Princeps eo tempore nondum eam ætatem assecutus fuisset, ut adeo sublimia foveret consilia, simulque sibi persuasum haberet, quod nuptiarum fœdere rebus publicis prospici posset. III. Addebant, in allegata Bulla affirmari, ejusmodi connubium ad conservandam pacem inter ambos Reges necessarium esse; id vero falso supponi dicebant; perperam enim summo Pontifici suggerebatur, ingens instare malum, nisi hoc fœdere rursus ambo hi Reges unirentur, cum tamen, etsi nunquam de hisce nuptiis fuisset a-

Q 5

ctum,

Sæcul. XVI. ctum, uterque Rex sibi invicem bellum
 A.C. 1527. intulissent, ac præterea eo tempore nec
 pacis violatio, nec alia calamitas timenda fuisset. Ex his inferebant illi, hoc Pontificis diploma per fraudem fuisse impetratum, his quoque subjungebant, Henricum VII, & Isabellam jam jam mortalitatem exuisse, priusquam Henricus VIII. Catharinam duxisset, proin matrimonium validum dici haud posse, quod unice ideo obtentum esset, ut pax conservaretur inter duos, qui tamen concessio conjugii usu jam supremum diem obiissent. Denique agebant, quod Henricus VIII, simul ac e tutorum potestate exiisset, contra hoc matrimonium reclamasset, proin quicquid ejus nomine ac durante pupillari illius ætate fuisset a Papa petatum, eo ipso revocatum nullumque censendum sit,

§. XLVII.

Knigthius in causa divortii Romanus ablegatus.

*Le Grand
 hist. du divorce to. I.
 p. 59.*

Nihilominus, cum præsentis temporis, rerumque calamitates, quibus Clemens Papa premebatur, haud dubie promitterent, eundem facile Regis voto concessurum, hinc divortii negotium ardentius urgebatur, hancque in rem Henricus Rex Knigthium Doctorem,